

ՍԱՌԱՅԻՆ ԿԱՆԱՐԴԱԿԱՆ ՁՄԵՐԸ

Ձմրան կիսուն, լեռներուն մէջ թաղուած փոքրիկ գիւղ մը ամբողջովին ձիւնով ծածկուեցաւ: Ձիւնը այնքան խորունկ էր, որ գիւղացիները չկրցան իրենց տուները լքել առանց յատուկ կօշիկներ ու վերարկուներ հագուելու: Բայց գիւղի փոքրիկները շատ ոգեւորուած էին: Անոնք երբեք այսքան ձիւն չէին տեսած ու անհամբեր էին դուրս գալու եւ խաղալու:

Անոնք հաւաքուեցան իրենց տաքուկ հագուստներով, սահնակները առին եւ դուրս եկան դէպի ձիւնապատ փողոցները: Անոնք սկսան ձիւնեմարդ եւ ձիւնե գնդակներ շինել, զուարճութեամբ խաղցան եւ իրենց սահնակներով պատրաստուեցան բլուրներէն վար իջնելու:

Ձիւնը այնքան խորունկ էր, որ անոնց ոտքերը ձիւնակոյտերուն մէջ կը սուզուէին:

Երբ սկսաւ մթննալ, անոնք վերադարձան իրենց տուները: Բայց փոքրիկ աղջիկ մը, Սառա անունով, այնքան ուրախ էր ձիւներուն մէջ, որ երբեք չէր ուզեր տուն վերադառնալ: Ան

կ'ուզէր գիւղը շրջապատող անտառը ուսումնասիրել:

Սառա որքան խորացաւ անտառին մէջ, ձիւնն ալ անելի խորունկ ու անարատ դարձաւ: Ան զգաց, որ կը քալէր ձմեռնային հրաշքներու աշխարհին մէջ: Յանկարծ լսեց մեղմ խշշոց մը, որ կու գար մօտակայ ծառի մը ետեւէն: Ան զգուշութեամբ մօտեցաւ ծառին եւ շուրջը դիտեց:

Մեծ զարմանքով տեսաւ գեղեցիկ ու սպիտակ եղնիկ մը, որ կանգնած էր այնտեղ: Անոր մարմինը ձիւնի փաթիլներով ծածկուած էր, իսկ աչքերը աստղերու պէս կը փայլէին:

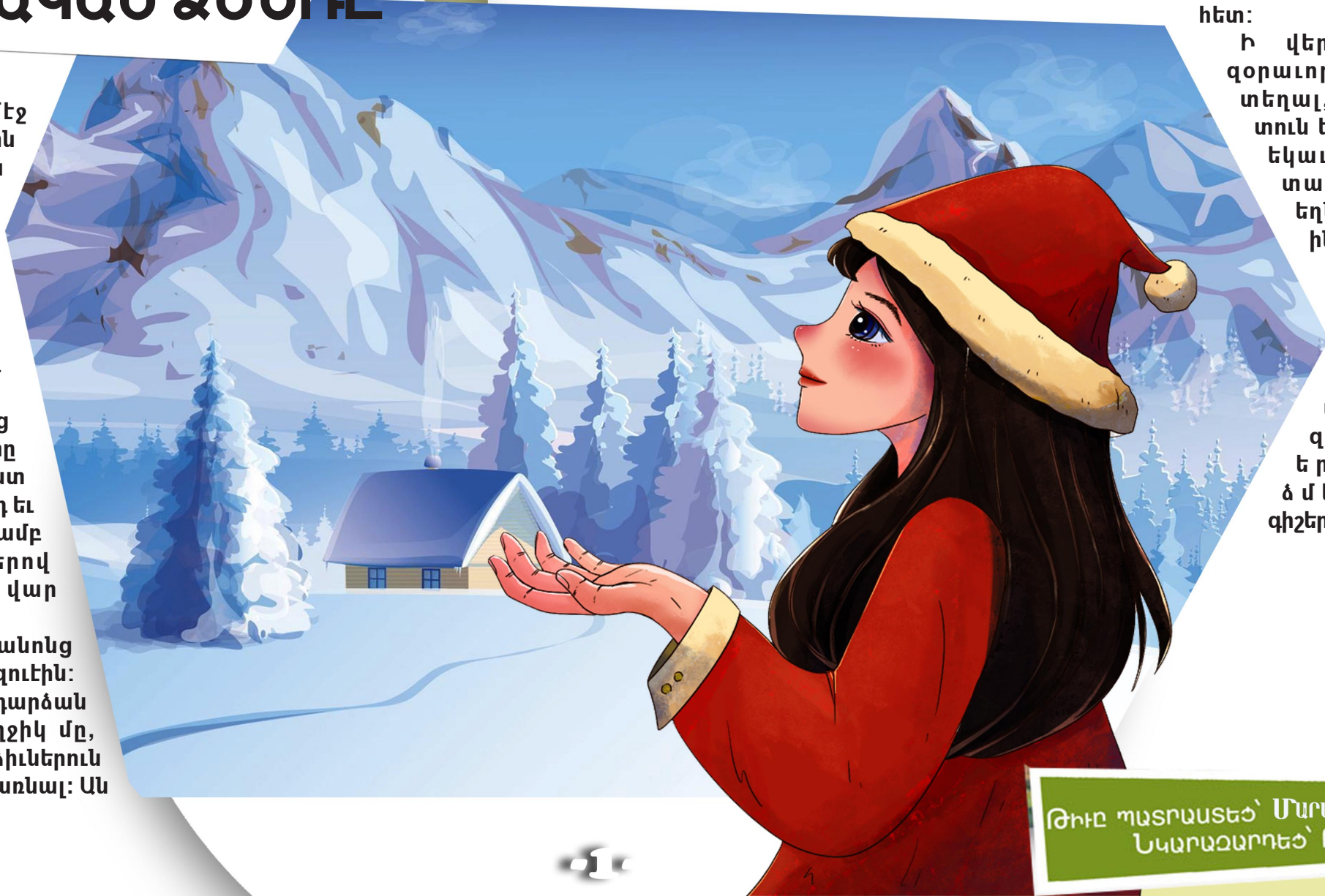
Սառա հիացաւ եւ չհաւատաց իր տեսածին:

Ան երբ կանգնած կը գմայլէր եղնիկին գեղեցկութեան վրայ, հեռուէն ձայն մը լսեց: Գեղեցիկ երաժշտութեան ձայն մը կը հնչէր անտառին մէջ: Ան առանց տատամսելու հետեւեցաւ ձայնին, մինչեւ որ հասաւ լուսաւոր ու գեղեցիկ տեղ մը, ուր խումբ մը մարդիկ կը նուագէին ու կը պարէին ձիւնին մէջ:

Սառա զարմանքով մօտեցաւ անոնց: Ան կեանքին մէջ այսպիսի գեղեցիկ հաւաք չէր տեսած: Ժողովուրդը զինք հրաւիրեց միանալու տօնակատարութիւններուն: Ան մինչեւ ուշ գիշեր խաղցաւ ու պարեց անոնց հետ:

Ի վերջոյ, երբ ձիւնը զօրաւոր կերպով սկսաւ տեղալ, Սառա զգաց, որ տուն երթալու ժամանակը եկաւ: Ան հրաժեշտ տալով մարդոց եւ եղնիկներուն ճամբայ ինկաւ դէպի գիւղ:

Այդ օրուրէն ետք, անյաճախ անտառ կ'երթայ իր նոր ընկերներուն այցելելու եւ ձիւնին մէջ պարելու ու զուարճանալու: Ան երբեք չմոռցաւ ձմեռնային այդ գիշերուան կախարդանքը:

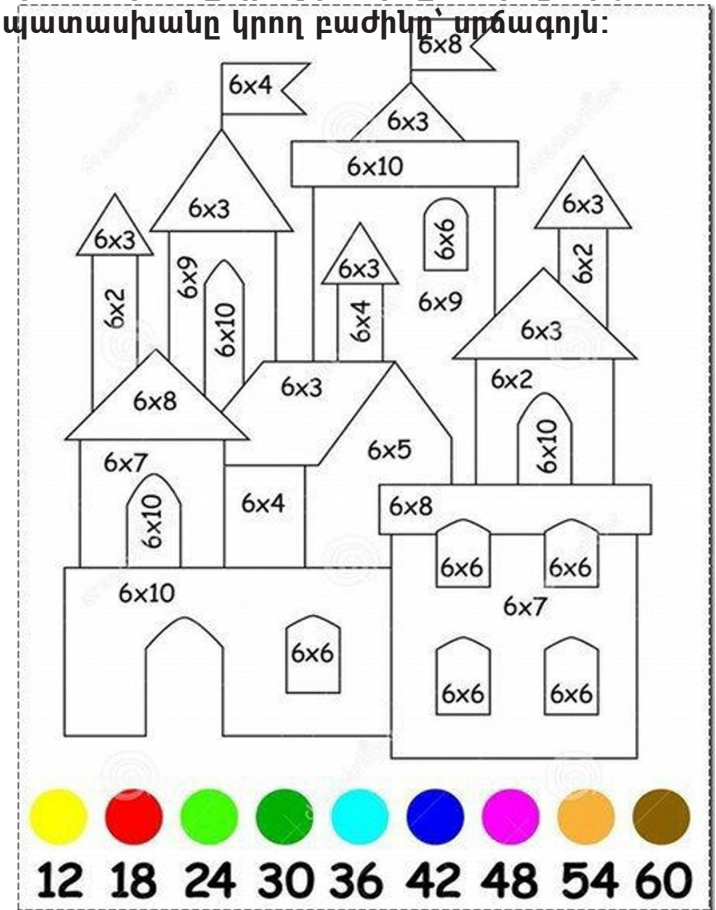
ԹԻՒԸ ՊԱՏՐԱՍՏԵՑ՝ ՄԱՐՄԻՆԻ ԱՇՏԵՆԻ-ՇԱՀԻՆԻՆԻ
ՆԿԱՐԱՍՏՈՒՅԵՑ՝ ՌԱՅՅԻ ԲԵՇԻՇԵՆԸ

ԺՊԻՏ

Տղան. «Մամ, այսօր 100 ստացայ դպրոցը»:
 Մայրը. «Ապրի՛ս տղաս, արդեօք ո՞ր նիւթին»:
 Տղան. «2 նիւթի՛ 50 ուղղագրութեան եւ 50 թուաբանութեան»:
 Մայրը. «Ինչո՞ւ դարձեալ տկար նիշ մը ստացեր ես, ուսուցչուհին հարցումը չհասկցա՞ր»:
 Տղան. «Հասկցայ, մայրի՛կ, սակայն ուսուցչուհին իմ տուած պատասխանս չհասկցաւ»:

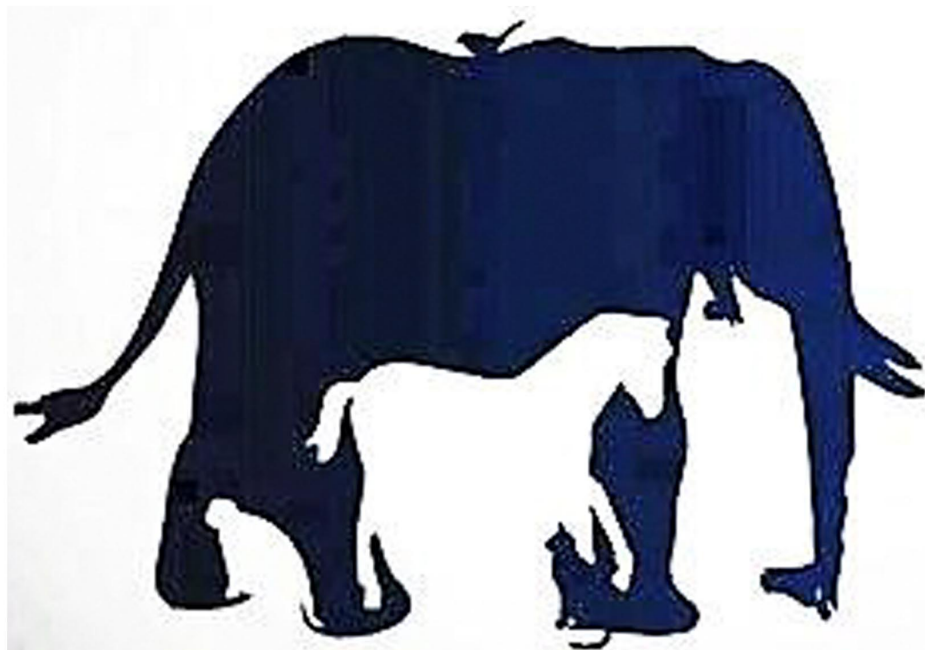
Թուաբանական համապատասխան հաշիւները ընել էտք, գունաւորէ՛ պատկերը հետեւեալ ձեւով:
 12 պատասխանը կրող բաժինը՝ դեղին
 18 պատասխանը կրող բաժինը՝ կարմիր
 24 պատասխանը կրող բաժինը՝ բաց կանաչ
 30 պատասխանը կրող բաժինը՝ գոգ կանաչ
 36 պատասխանը կրող բաժինը՝ բաց կապոյտ
 42 պատասխանը կրող բաժինը՝ գոգ կապոյտ
 48 պատասխանը կրող բաժինը՝ վարդագոյն
 54 պատասխանը կրող բաժինը՝ սարնչագոյն
 60 պատասխանը կրող բաժինը՝ սրճագոյն:

Գտի՛ր տերեւներուն մէջ պահուըտած գորտիկը:

Քանի՞ անասուն կը տեսնես պատկերին մէջ: 12 , 5 թե՛ 8:

Պատասխան: 12

ԱՐՄԵՏԻՆ ՈՒՂՏԸ

Աւետիք Իսահակեան

Ահմետ քաղաք կ'երթար իր ետին ձգած հինգ ուղտեր, որոնք բեռնաւորուած էին աշնան բերքով: Արեւը սաստիկ կ'այրեր, իսկ ծարաւը պատառ-պատառ կ'ընէր անոր շրթունքները: Իր լաւ բախտէն, Ահմետ կ'եսորուան կիզիչ ծամուն, հանդիպեցաւ աղբիւրի մը, որ ճամբուն եզերքը ուրախ եւ պայծառ կը գլգլար ծառերու զով ստուերին տակ: Ահմետ աղբիւրի գունին առջեւ քաշեց ուղտերը, կուշտ մը ջրեց զանոնք, ինքն ալ ազահաբար խմեց, յետոյ երկնցաւ ու փռուեցաւ ծառի մը շուքին տակ:

Ո՛չ արթուն էր եւ ոչ ալ՝ քնացած: Չով շուքին հետ հաճելի թմրութիւն մը իջած էր իր յոգնած անդամներուն վրայ:

Երբ կ'եսորը անցաւ Ահմետ աչքերը բացաւ, նայեցաւ չորսդին եւ տեսաւ, որ ուղտերէն մէկը չկար: Կեցաւ քարի մը վրայ, դիտեց չորս կողմը:

Ուղտը չէր երեւեր. միայն քիչ մը անդին ծառերուն մէջ կ'երեւէր սպիտակ երդիքներով գիւղ մը:

Աճապարանքով ոտքի հանեց ուղտերը եւ գնաց շիտակ այդ գիւղը: Պառաւ կնոջ մը հանդիպեցաւ գիւղին ծայրը:

- Մամի՛կ,- ըսաւ Ահմետ,- ուղտս կորսուեր է, չտեսա՞ր արդեօք, աչքիդ չէ՞ հանդիպած այսպիսի ուղտ մը:

- Ես քու ուղտիդ պահապա՞նն եմ,- ըսաւ պառաւը զայրացած:

- Իմ կտրիճ աքլո՞րս կորսուեր է. զայն կը փնտռեմ, անդադար կը փնտռեմ: Քու ուղտդ աչքի՞ս կ'երեւի: Եկո՛ւր, նախ գտնենք աքլորս ու յետոյ քու ուղտդ:

Ահմետ գլուխը շարժելով մտաւ գիւղ իր միւս ուղտերը դրաւ գիւղապետին տունը եւ ինք գնաց կորսուածը փնտռելու:

Գիւղէն դուրս տեսաւ մարդ մը, որ պարկ մը ցորեն դրած էր գետին: Պարկին մէկ կողմը պատռած էր, եւ ցորենը բուռ-բուռ թափած էր ճամբուն երկայնքին: Խեղճ մարդը մէկ կողմէն կը հաւաքէր ցորենը եւ կը լեցնէր պարկը, միւս կողմէն ալ մատներով կը քրքրէր գետինը եւ կը մաղմղէր հողը:

(Շարունակելի)

ՀԵՏԱՔՐՔՐԱԿԱՆ

* 2014 թուականին ի վեր Պոլիվիոյ պաշտօնական ժամացոյցները հակառակ ուղղութեամբ կը դառնան: Այս որոշումը տրուած է ուրիշ երկիրներէ իրենց տարբերութիւնը հաստատելու համար:

* Աշխարհի ամենէն երկար այբուբենը քոմպոտեան այբուբենն է, որ ունի 74 գիր:

* Ընծուողը ցամաքի միակ ստնաւորն է, որ չի յօրանջեր:

* Գիտէ՞ք, թէ փիղերը մեղուներէն կը վախնան: Անոր համար Ափրիկէի մէջ կարգ մը ագարակներու մէջ փեթակներ կը պահեն՝ փիղերը հեռու պահելու համար:

* Անգլիական լապրատոր տեսակի շունը բնութիւնը յարգող շուն մըն է: Իր առօրեայ պտոյտներուն ընթացքին ան կրնայ ճամբան լքուած շիշերը հաւաքել եւ զանոնք իր տիրոջը բերել: Այս ձեւով այս շունը կարելիութիւն տուած է վերամշակելու 26.000 շիշ՝ վեց տարիներու ընթացքին:

* Շուէտական «Փոսթ-օֆ ինտիքես թիտնիսկար» աշխարհի ամենէն հին թերթն է: Ան գոյութիւն ունի 365 տարիներէ ի վեր: Անոր անունը կը նշանակէ «Ազգային եւ միջազգային թերթ»:

* Աշխարհի ամենէն ցուրտ կլիման՝ -93.2 արձանագրուած է Անթարքթիքի մէջ:

